

Uit de wereld van
een heilssoldaat

Uit de wereld van een heilssoldaat.

Hans Klein

Schrijver: Hans Klein

Coverontwerp: Hans Klein

Facebook pagina: Leger des Heils humor

YouTube: Heilssoldaat Hans

© Hans Klein

Met dank aan;

De kerk van het leger des Heils voor de vele mogelijkheden om dichter naar God te groeien.

Majoor W.W. Koskamp

Majoor G.F. Koskamp – van Horssen.

Kapitein J. Scholtens

Mevrouw E. Scholtens - Schols.

Mijn vrouw Elly en dochter Femke voor het geduld en de vele tips voor deze publicatie.

1 Inhoud

Mijn eerste kerkdienst	9
Is liefde meer waard dan geld?	12
De griezelige heilssoldaat	16
In het uniform door een breekijzer	19
Jos Brink in de Grote Kerk	22
Onder de geloofskwaddels	25
Het alcohol gevecht	28
Profieltekst: Heb je vijand lief	31
Met liefde omvallende heilssoldaten	32
Getrouwd en bijna gescheiden	35
Toen de vloek een zegen werd	37
Computer updates	40
Knipogende verkoudheden	42
Profieltekst: Zoveel vertrouwen	45
Genezing door handoplegging	46
Naar de knoppen net voor Pinksteren	49
Geen water is mij te diep	52
Help de wereld vergaat!	55
De paassoldaat	58
Buiten de kerk preken	61
Een professionele donderpreek	64
Profieltekst: Als de preek te heftig wordt	67
Kerstpotten danstijd	68
Reacties op het uniform	71

Zingen met zangzaad	74
Profieltekst: brassband	77
Bakfoutjes	78
Juichen voor de Heer	79
De loopplank naar de ark	82
Seks, shoppen en knellende veters	85
Zoef de haas met hoge nood	88
De hond en de kat	90
Sporten voor de Heer	92
Reclame kindermusical	95
Een groet uit de hemel	97
Laat God maar schuiven	100
Profieltekst: in de uitverkoop	103

Mijn eerste kerkdienst.

Er stond op de bewuste zondag in 1993 een krachtige wind. Er zat lood in mijn schoenen en lag er in mijn maag ook iets zwaars. De angst voor mijn onbekende bestemming was vreselijk. Om me heen hoorde ik verschillende kerkklokken hun lokroep uiten. Daar was ik nog nooit geweest.

Voor het gebouw, waar ik moest zijn, stonden een heleboel fietsen gestald. Voor de deur zag ik een agent in zijn zondagse pak, ik keek hem een beetje verbaasd aan. Deze man herkende ik niet als een kapitein van Het Leger des Heils. Ik had zo'n iemand zelden of nooit gezien. In de zaal kreeg ik een hand en tevens een donkerblauw boekje, dat ik niet herkende als een liederenboek. Een man die binnen bij de deur stond leidde mij naar de achterste rij. Hij plaatste mij naast een oudere broeder. Deze zaalbezoeker kreeg de opdracht mij te helpen met het zangboekje. Welwillend hielp hij mij tijdens de dienst. Ik dacht: mij krijgen ze niet! Als deze kerk gaat dicteren hoe ik God behoor te ervaren, ben ik weg. De Heer had mij op Zijn manier 'aangeraakt' en daar was ik zuinig op. Dat liet ik mij niet afnemen door regels en tradities. Tijdens de dienst werd er gebeden en gezongen, wat ik niet herkende uit mijn vroegere leven. De somber geklede mensen in het donker blauw uniform, maakten 'mijn wennen' er niet beter op. Vreselijk voor iemand met een blij geloof. Gelukkig was de meerderheid net als ik gekleed. Alles was vreemd, hierdoor kon ik me onmogelijk thuis voelen.

Wat deed ik hier? Hoe kon ik in zo'n kerk dichterbij God komen? Aan het eind van de dienst speelden de muzikanten de zoveelste melodie. Nu had ik al een paar wonderen in mijn

leven gezien, maar ik was benieuwd hoe de opgegeven tekst op deze melodie gezongen ging worden. Moedig probeerde sommige mensen deze twee grootheden samen te smelten tot één geheel. Met een lach tikte de voorganger de enthousiaste muzikmakers af. Nog even bleven de half afgemaakte tonen in de lucht hangen, samen met het geluid van een paar mensen die goed bij stem waren. Zij deden nog steeds pogingen om het onmogelijke mogelijk te maken.

Dit was de herkenning, die ik zocht. Ook al speelt de wereld een andere melodie, toch houdt ik vast aan mijn eigen lied van het geloof. Ook ik probeerde het onmogelijke mogelijk te maken. Als gelovige probeerde ik in een ongelovige omgeving in harmonie te leven. Ik begon me nu toch een beetje thuis te voelen in deze kerk.

Aan het eind van de dienst gaf mijn buurman mij een hand en noemde zijn achternaam, "maar vrienden noemen mij Ome Joop" en in één ademtocht ging hij door met, "noem jij mij ook maar Ome Joop"

Nog nooit eerder had ik zo snel een vriend erbij gekregen, dit terwijl ik verder helemaal niemand in deze kerk kende. De kreet; 'Voor een warm welkom moet je bij Het Leger des Heils zijn' was nog niet uitgevonden. Alsof deze broeder een vooruitziende blik had. Later werden we echt vrienden als 'brothers in arms' bij de zang als de baspartij en bij de strijdkreet verspreiding als verkondigers van het Goede Nieuws.

Ik had me voorgenomen om ten minste drie maanden elke zondag te gaan en zoveel mogelijk verschillende activiteiten mee te maken. Wat was heilzaam voor mij?

Tijdens deze gewenning kreeg ik van de kapiteins van deze kerk een paar oude boeken te leen. Ze gingen over de

heldendaden van Het Leger des Heils. Dit waren prachtige dikke boeken in oud Hollands.

Op één van mijn heerlijke eenzame zwerftochten door Utrecht was ik hierover aan het mediteren. In mijzelf gekeerd liep ik een steegje in en werd aangesproken door een dakloze. Hij vroeg om wat geld, zonder er bij na te denken gaf ik hem wat en liep in gedachten weer verder. Toen ik uit het steegje kwam, realiseerde ik mij mijn domheid. De man had alle kans gehad om mij te beroven. De Heer dankend voor Zijn bescherming, liep ik ziende blind bijna tegen een winkelruit aan. Er stond met grote letters antiquariaat op. Ik dacht: waarom niet even naar binnen? Wat schetst mijn verbazing toen ik tegen een stelling met boeken liep, waar net die twee boeken over Het Leger des Heils stonden. Verbaasd pakte ik, als een ras echte ongelovige Thomas, de boeken uit het rek en bekeek ze. Ze zagen er voor zulke oude boeken best redelijk uit, wonderlijk. Voor mij een duidelijke aanwijzing dat God wilde dat ik volhield in deze doe kerk.